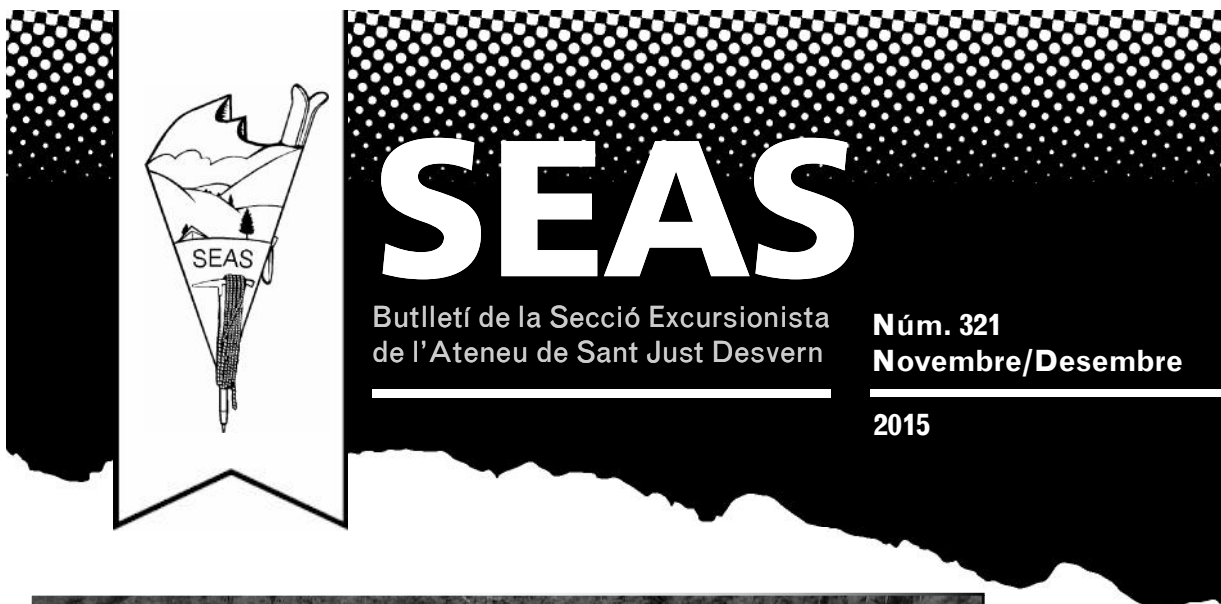

*Sant Pere de Graudescales a la ruta del Caracremada
Foto de Jordi Gironès*

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern
Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 8 novembre

Excursió matinal al pantà de Vallvidrera (Collserola) amb sortida del Parador a les 8 h

— 13 novembre

Conferència «Ús de les plantes medicinals al llarg de la història» per Anna Maria Carmona

— 15 novembre

Excursió als Motllats (Baix Camp) de Capafonts a Mont-ral amb sortida del Parador a les 7 h

— 22 novembre

Excursió matinal al Sender dels Tremolencs (Cingles de Bertí) amb sortida del Parador a les 7 h

— 28 i 29 novembre

Col·locació del Pessebre de la SEAS al tossal de la Torreta del Montsec de Rúbies

— 11 desembre

Conferència «Plantes remeieres a la carta» per Manu Llabrés

— 13 desembre

Excursió a la riera de Caldes (Vallès Oriental) amb sortida del Parador a les 8 h

— 20 desembre

Excursió matinal al Puig d'Agulles i Sant Ponç de Corbera (Ordal) amb sortida del Parador a les 7.30 h

— 8 gener de 2016

Conferència «Receptari de plantes medicinals en el costumari santjustenc» per Daniel Cardona

— 10 gener

Excursió als cingles de Bertí (Vallès Oriental), del Figaró a la Garriga per dalt dels cingles amb sortida del Parador a les 7 h

— 17 gener

Excursió matinal a les fonts de Teià, el Vedat i Sant Mateu (Maresme) amb sortida del Parador a les 7.30 h

— 30 i 31 gener

Cap de setmana a la neu

— 7 febrer

Excursió matinal al puig de la Mola i avenc de l'Esquerrà (Garraf) amb sortida del Parador a les 7.30 h

— 12 febrer

Conferència «Herbes remeieres a la tradició caputxina» per Fra Valentí Serra

— 14 febrer

Excursió al Matagalls (Montseny) amb sortida del Parador a les 7 h

Informació: si no s'especifica el contrari, les conferències tenen lloc els divendres a les 8 del vespre a la Sala Piquet de l'Ateneu, i les excursions tenen la seva sortida des del Parador. Informació sobre les matinals al telèfon 93 371 51 98 (nits).

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

FLORETO
Creu 66. Tel 933723103

CISTELLERIA BALLART
Bonavista 82. Tel 933711364

IMMACULADA AMAT
JUST AMIGÓ
MARCEL·LÍ CAMATS
FRANCESC HOMEDES

Butlletí de la SEAS

Núm.321 Novembre/Desembre 2015

NÚRIA I LES TANTES VALLS: EL PIC DE L'INVERN

Martí Orriols Camps

És 14 de juliol i un amic i jo decidim marxar uns dies a la vall de Núria per evadir-nos de la monòtona i xafogosa vida santjustenca.

Un cop carregades totes les previsions de menjar i material per a l'estada, ens dirigim a Sants per agafar el tren en direcció a Puigcerdà, però resulta que els horaris d'internet i els reals no coincideixen. Així que perdem el tren i, com a conseqüència, també perdem l'autobús que ens havia de portar de Ribes de Freser a Queralbs, on comença el camí a Núria. Però com que ja estem acostumats a aquest tipus d'incidències, no ens costa gens haver d'improvisar. Així que un cop a Ribes decidim caminar tot seguint la carretera fins a Queralbs, on arribem just a l'hora de sopar. I després de voltar pel petit poble, decidim fer nit davant l'església romànica de finals del segle X.

Ens despertem passades les 6 del matí, després de passar una mala nit (mosquits, calor, sorolls curiosos...), i una hora més tard comencem a caminar per l'anomenat Camí Vell, que un cop fora del poble s'endinsa entre boscos de roures, pollancre i freixes, tot seguint les vies del cremallera i passant per diferents gorges, salts d'aigua i per l'anomenat pont del Cremal, fins arribar al santuari. El camí, però, no ens deixa indiferents, ja que el paisatge de la vall marcada

Coll de Carançà amb els pics de la Vaca al fons. Foto d'Albert Parera.

pel riu Núria és increïble i ens permet intercanviar interessants paraules amb una jove parella que està fent el GR-11.

Finalment, unes tres hores i escaig més tard arribem a la vall de Núria, plantem la tenda a la zona d'acampada, fem un segon esmorzar i investiguem els entorns.

Pic de l'Infern

El despertador sona a les 6 h, però la son i el fred poden amb nosaltres i endarrerim el despertar una hora més. Així que comencem a caminar poc abans de les 8 del matí, tot just quan la resta d'acampats comencen a sortir de les respectives tendes.

Iniciem l'excursió per una pista que segueix l'anomenat Camí del Bosc, fins que no massa més tard el deixem a la dreta tot endinsar-nos entre un bosc de pi negre, i nosaltres continuem recte fins a creuar el rierol per un pont de fusta mig caigut que ens fa de porta cap a la vall de Noucreus. Magnífic paratge. Un dels atractius de la zona és la gran quantitat de fauna que es deixa veure, ja siguin isards,

Jo i l'Albert Parera al cim del Pic de l'Infern.

muflons, algun trencalòs que ens vigila des de l'altura, o marmotes que, amb els seus xiscles, alerten de la nostra presència i s'amaguen ràpidament als seus caus.

Una petita confusió a l'hora de situar-nos al mapa, fa que ens equivoquem de sentit i ens dirigim cap al puig de Fontnegra. Per sort no ens adonem massa tard i decidim tornar enrere per agafar el camí correcte que s'enfila fins arribar a les Noucreus. Aquest tram és l'únic en el qual ens trobem amb altres excursionistes, cosa que em sorprèn bastant, ja que n'esperava molts més. A partir d'aquest punt, el nostre objectiu ja es deixa entreveure amb la seva intimidant forma. Tot i que diuen

que el nom li és degut al fet que està format per les roques més antigues provinents de magmes profunds emplaçats fa més de 450 milions d'anys. En acabar el petit descans, continuem enfilant-nos al pic de la Fossa del Gegant i resseguim la cresta que voreja els pics de la Vaca, amb una panoràmica espectacular per les dues bandes, fins a plantar-nos al tram final.

Així que, després de serpentejar pel rocós cim i de necessitar les mans en alguns trams, finalment arribem al pic de l'Infern (2.869 m), on no hi ha ni un rastre d'humanitat. Des de dalt tenim unes vistes increïbles en totes direccions, i podem observar altres pics mítics com

Panoràmica de la coma de Noufonts, amb el Puigmal al fons, durant el camí de tornada.

Foto d'Albert Parera.

són el Bastiments o el Gra de Fajol. La tornada la fem per la vall de Noufonts (GR-11) i arribem al santuari a l'hora de dinar. Abans, però, no pot faltar la cervesa de celebració a la sala de l'Estatut de Núria i un bany ràpid al riu.

A l'endemà a la tarda ja tornem cap a Queralbs. I mentre esperem l'autobús que ens portarà a Ribes, un bon home del poble que treu a passejar la seva gossa i que no s'oblida de saludar cap excursionista que passa pel seu davant, ens distreu explicant-nos històries del passat com per exemple el fet que molts nazis es van refugiar al poble i per la zona en acabar la guerra; o alguna anècdota més graciosa referint-se a ell mateix quan, de jove, anava i tornava corrents de Núria per poder festejar amb una noia d'allà; o també ens comenta que ara, aquests darrers anys, vénen més estrangers perquè han descobert els Pirineus enfront dels Alps, els quals tenen una cli-

matologia més "dolenta" i inestable. I sense oblidar, per suposat, els temes polítics i tota una sèrie de detalls i històries més que, en el fons, també formen part del nostre excursionisme.

Malgrat no ser la primera vegada que he estat a Núria, crec que mai abans havia marxat amb una tan bona sensació. Una sensació d'immensitat, tranquil·litat i, en definitiva, plenitud. Una sensació de voler posseir cada pam de verd, cada vall i cada muntanya que ens envolta. Però no, la bellesa no es pot posseir. I crec que tothom hauria de tenir clara aquesta senzilla idea si volem mantenir viva la naturalesa. Tan sols hem d'aprendre a apreciar-la i admirar-la per, d'aquesta manera, saber respectar-la. I per això el fet de ser un lloc tan turístic i artificial sempre m'ha provocat un punt de refús. Però he de reconèixer que tot i aquesta pèrdua d'encant, Núria és un lloc molt tranquil i on s'ha sabut respectar força l'entorn natural.

SOPAR DE MOTXILLA I CONCURS FOTOGRÀFIC 2015

En el Concurs fotogràfic de la SEAS 2015, hi han participat 20 concursants amb un total de 64 fotografies.

El jurat va estar format per Carme Malaret, Yolanda Monzó, Joan Bennassar, Lluís Tarrés i Lluís Ayguadé, i, prèvia deliberació feta el 17 de setembre de 2015, es van atorgar els premis següents:

- Primer premi: «Incisiu» de Felip Linares
- Segon premi: «Saltirons» de Bernat Macià

- Millor col·lecció: «Espais oberts» de Domingo Padró
- Millor fotografia feta en excursions de la SEAS: «Boira trencada» de Toni Royo
- Millor fotografia sobre oficis de *mntanya*: «Pastor elèctric» de Núria Palomar
- Per votació popular durant el sopar: «Incisiu» de Felip Linares

En el Sopar de Motxilla, celebrat el 19 de setembre al Pati del Roure de l'Ateneu, hi van assistir 98 companys. Es va elegir la fotografia «Incisiu» de Felip Linares com la millor per votació popular.

Durant el sopar es féu l'acte d'agraïment a la sòcia Felixa Mitjans per haver complert 25 anys com a sòcia de la Secció i tot seguit es lliurà al conductor i soci Josep Roig una placa d'agraïment

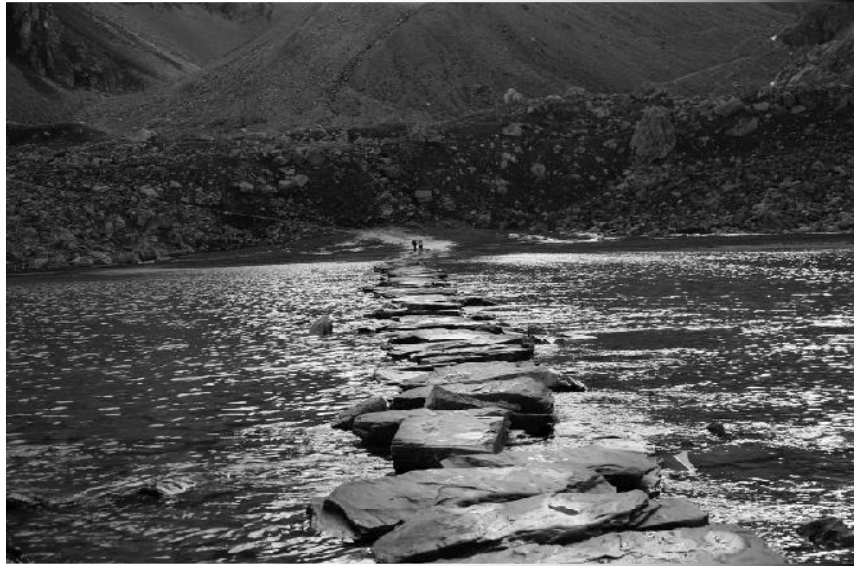
Reconeixement Josep Roig. Foto de Jordi Gironès.

als serveis fets a la SEAS durant 40 anys a través d'Autos Castellbisbal.

Finalment, es presentà el nou llibre de la SEAS *I tu què feies l'any 1964?*, del qual s'ha fet una tirada de 110 exemplars sota demanda explícita dels interessats. El llibre consisteix en un recull d'anècdotes d'alguns d'aquells companys que van contribuir a la represa d'activitats a partir de 1964 i d'unes entrevistes fetes a alguns socis actuals que en aquells anys ja tenien contacte amb el món de la muntanya i l'excursionisme.

Primer premi i millor fotografia per votació popular: «Incisiu» de Felip Linares

Segon premi: «Saltirons» de Bernat Macià

Millor col·lecció: «Espais oberts» de Domingo Padró

Millor fotografia feta en excursions de la SEAS: «Boira trencada» de Toni Royo

Millor fotografia sobre oficis de muntanya: «Pastor elèctric» de Núria Palomar

RUTA DEL CARACREMADA, UN DELS ÚLTIMS MAQUIS CATALANS

Núria Aceitón Cardona
Jan Cardona Peiró
Bernat Cardona Peiró

Ramon Vila, més conegut amb el sobrenom de *Caracremada*, és el Toni Montaña¹ català. (Tot i que el seu objectiu no era travessar l'estret de Florida ni molt menys traficar amb substàncies estimulants). Va ser un dels últims maquis catalans que van lluitar contra el règim franquista. Nascut a l'actual poble abandonat de Peguera (Berguedà) l'any 1908, de petit va patir cremades a la cara fruit d'un incendi produït a casa seva, on morí la seva germana. No només això, als 12 anys també va perdre la mare a causa d'un llamp. Algunes fonts indiquen que aquest mateix llamp fou la causa de les seves cremades. Gran coneixedor del territori que a continuació descriurem, durant la Segona Guerra Mundial va ser col·laborador de la resistència fran-

El Pedraforca des del coll de Belitres.

cesa contra els nazis i va travessar moltes vegades els Pirineus per transportar armes o activistes. La seva activitat també incloïa els sabotatges contra les torres d'alta tensió, els quals es van convertir després en un model a seguir pel Ministeri de Foment espanyol per a la xarxa ferroviària catalana (RENFE-Rodalies) i els lladres de coure.

Va morir a Castellnou de Bages el 7 d'agost de 1963 a dos quarts d'una de la nit. Va caure mort per les bales de la Guàrdia Civil en una emboscada prop de la masia de la Creu del Perelló, entre els termes de Castellnou de Bages i Balsareny. No va tenir temps ni de disparar. Fou enterrat a l'exterior del cementiri de Castellnou de Bages, sense cap creu ni cap altra referència, oblidat entre les fulles.

Després d'aquesta breu descripció del personatge, el recorregut transcorre principalment entre les serres del Prepirineu de Busa i d'Odèn-Port del Comte (Solsonès), d'Ensija (Berguedà) i del Verd (a cavall de les comarques del Solsonès, Alt Urgell i Berguedà). Tot rumiant les diverses propostes que ens oferia l'enllaç web especialitzat en la ruta², els integrants de l'expedició vam decidir finalment recórrer-la en quatre dies, de l'11 al 14 d'agost. El poble de Sant Llorenç de Morunys seria el punt d'inici i d'acabada. Protegits amb crema solar i assessorats per dos grans referents de les SEAS, (Pere Aceitón i Daniel Cardona), vam iniciar la caminada.

Etapla 1. Dimarts 11 d'agost. Sant Llorenç de Morunys–Llinars (Castellar del riu).

Distància 19,9 Km

Després de fer nit al càmping de Sant Llorenç de Morunys, comencem a gastar la sola de les xiruques cap a les 10 h, tot

Butlletí de la SEAS

Núm.321 Novembre/Desembre 2015

*Des del mirador
del Prat de l'Arp.*

seguint la carretera C-462 en direcció a Solsona. Aquest tram és un pèl lleig i perillós, perquè hem de passar per tres túnels abans d'arribar a la part inferior del Canal de l'Om, on agafarem la pista que puja pel marge esquerre de la carretera. El cel està bastant net de núvols, situació meteorològica que, per sort, ens acompanyarà durant gairebé tot l'itinerari. Per contra, la calor és intensa. Tot i que el camí està ben indicat, amb marques blaves i grogues, passem per alguns moments de desorientació: és el primer dia i el mapa encara ens està coneixent, però és sobretot el GPS el que ens desencalla en aquests moments d'incertesa. El tram d'avui té un desnivell de pujada de 879 metres, realitzats en gran part per arribar fins a la Creu del Capolat (1.350 m). Aquí hi ha un excel·lent mirador, des d'on es pot veure el santuari de Lord, el Puig Sobirà, el Port del Comte, Sant Llorenç de Morunys, la serra del Verd, el Pedraforca i la serra d'Ensija. És un bon moment per visualitzar l'itinerari que ens espera, i, sobretot, per reflexionar-hi. Empassem saliva, és més llarg del que ens imaginàvem.

Seguidament, decidim amagar les motxilles en uns matolls i aproximar-nos al

Capolatell, l'antiga *Presó de Busa*, que es troba a pocs metres de distància. La singular morfologia d'aquest indret, rodejat per cingles de caiguda pràcticament vertical i format per conglomerats montserratins i profunds avencs, va fer que s'utilitzés durant la Guerra del Francès com a presó de soldats de l'exèrcit de Napoleó, ja que quedaven totalment aïllats en aquesta mola un cop es retirava el tronc que feia de passarel·la. Actualment, per accedir-hi només s'ha de travessar un pont mòbil i, sempre que tingueu controlades les aus rapinyaires, se'n pot sortir sense cap problema.

L'entrepà de llonganissa comença a fer els seus efectes i continuem per un lleuger camí de descens fins a l'altiplà de Busa. Tot i el caràcter marcadament aïllat de la zona, trobem la masia de cal Vila i, abans de creuar l'església de Sant Cristòfol, del segle XI, omplim les cantimplores en el que a primera vista sembla un bevedor per a les vaques, tot i que realment és la font de Busa. Seguim la pista fins arribar al grau de les Collades, punt en el qual comencem a baixar ràpidament, primer per un traçat ample de marges i després per una zona boscosa i obaga que ens

Cim del Pedró dels Quatre Batlles.

expulsa de pet a l'església romànica de Sant Pere de Graudescales (any 913), edifici que resta d'un antic monestir de monjos benedictins. Pel camí no n'hem trobat, però el descens ens ha deixat els genolls com una figa i aprofitem per banyar-nos a l'Aigua d'Ora, just al costat del monestir. Nets de suor, encarem els últims 5 km fins arribar al càmping d'Aigua d'Ora (Llinars). Finalment, plantem la bandera d'arribada a les 19:30 h.

Etapla II. Dimecres 12 d'agost. Càmping d'Aigua D'Ora (Llinars)–Alberg Molí de Gósol.

Distància 27,2 Km

Etapla reina de la ruta. Cap dels tres està decidit a lluitar avui pel mallot groc. La quilometrada que ens espera és rellevant i el més important és arribar a París, perdoneu, a Sant Llorenç. Sortim del càmping a les 8.45 h tot seguint una pista asfaltada fins arribar a una indicació que ens la fa abandonar. Deixem les marques del GR i agafem les marques grogues i blaves de la xarxa de senders del Berguedà, que ens porta primer a la

Bauma de Sallent i després a contemplar la masia de la Casa Grossa, abandonada enmig d'aquesta vall. Les vaques que ens trobem pasturant s'han convertit en les nostres espectadores. Tot i que no les sentim dir *Allez, allez!* veiem en els seus ulls plens de mosques l'admiració que senten cap a nosaltres. El ritme de les cames ens porta fins al poble abandonat de Peguera, on aprofitem per dinar. A part de ser el paratge que va veure néixer en Caracremada, està situat a 1.701 m d'altitud, a la capçalera de la vall de Peguera, entre els Rasos al sud i la serra d'Ensiya al nord. No fa massa anys que el poble ha estat comprat per un xec àrab, els uns diuen que per a criar-hi cavalls, els altres que és per urbanitzar-lo. Després d'omplir les cantimplors a la Font del Coix, reprenem la marxa a les 14.40 hora local. Per arribar a Gósol, encara queda un bon tros. Som conscients que ajuntar dues etapes en una potser ha estat agosarat, però el recorregut i la companyia (no podem defraudar el nostre públic boví) bé s'ho val. A partir d'aquí tornem a recuperar les

marques del GR 107 en direcció a Gósol. Tot vorejant la serra d'Ensija, arriba el moment d'enfilar-se cap a la Roca Gran del Ferrús. L'ascens és pronunciat, però veiem la llum una mica abans d'arribar a les Baumes de l'Estret i l'Orenella, on el camí s'aplanà. Anem deixant enrere les prominents roques tallades i aquelles aus rapinyaires que no han aconseguit trobar menjar a la presó de Busa. Un cop ubicats al coll del Portet, on tornem a prendre aigua de la font que porta el mateix nom, baixem fins al petit poble de l'Espà (dintre del municipi de Saldes). Es veu que en la mina Clara, situada prop del nucli, hi esdevingué, el 10 d'abril de 1944, l'accident més important de la mineria catalana i espanyola.

Amb les forces a punt de defallir, portem massa hores caminant, després de passar per Sorribes (1.367 m) ja queda poc per arribar a Gósol. D'aquesta última vila poc tenim a escriure, ja que hi passem fugaçment, perquè se'ns està fent de nit i l'alberg (Molí de Gósol) queda als afores. Finalment, hi arribem a les 21.45 h i moguts per una barreja de gana, cansament, dutxa i altre cop gana, cansament i dutxa, el propietari de l'alberg dilapida els nostres dubtes fent-nos dirigir directament cap al menjador. Ens espera una sopa de carbassa, estofat de vedella (ara sí que escoltem els crits d'*Allez!*, *Allez!*), arròs blanc i una amanida. Amb un somriure al melic, ens duteixem i anem a dormir.

Etapa III. Dijous 13 d'agost. Alberg Molí de Gósol-Refugi de l'Arp (Josa i Tuixén).

Distància 16,4 Km

A les vuit del matí ens desperten les motxilles al crit de *Firmes!* No és hora de fer mala cara als caps majors, així que obe-

Descens a Sant Llorenç de Morunys amb la serra de Busa al fons.

ïm i comencem a engegar motors. Agafem altura fins arribar al coll de Belitres i un cop allà, no tenim clar el traçat que hem de seguir. Estem tres quarts d'hora donant voltes entre vaques i cavalls salvatges, envoltats per moments d'una intensa boira. És altre cop el GPS que desencalla aquest moment de pèrdua tot indicant-nos la possible direcció a seguir. Direcció que es confirma en veure una estaca de fusta amb la marca groga. I una segona que ens porta justament a dalt de tot del Cap del Verd (2.282 m). Tot i el mal temps, podem veure la serra del Cadí i el Moixeró i els Pirineus. Fem un petit descans i ens mentalitzem, que ara toca baixar per la Tartera del Verd. Com Hitchcok a *Los pájaros*, un estrany fenomen fa que les roques ens ataquin sense pietat, no entenem el perquè, no hi ha cap rossa entre nosaltres! Superem aquest entrebanc i seguim per un camí relativament amable fins al refugi de Coll de Port. Arribats aquí, encara no podem dir que la feina ja està feta, fem una Coca-Cola i amunt que no ha estat res, només falten 3 km per arribar, ara sí, al refugi de l'Arp (1.900 m). El refugi es troba prop del parc natural del Cadí-Moixeró i dins de l'Espai d'Interès Natural de les serres d'Odèn-Port del Comte, que es caracterit-

za pels seus boscos de pi negre i prats alpins on predomina la roca calcària. Hora d'arribada: les 18.30 h. Hora de sopar: les 20 h. Ens serveixen uns macarrons que fan les delícies dels comensals. Les vistes que ofereix l'indret són per emmarcar.

Eta IV. Divendres 14 d'agost. Refugi de l'Arp-Sant Llorenç de Morunys. Distància 19,1 Km

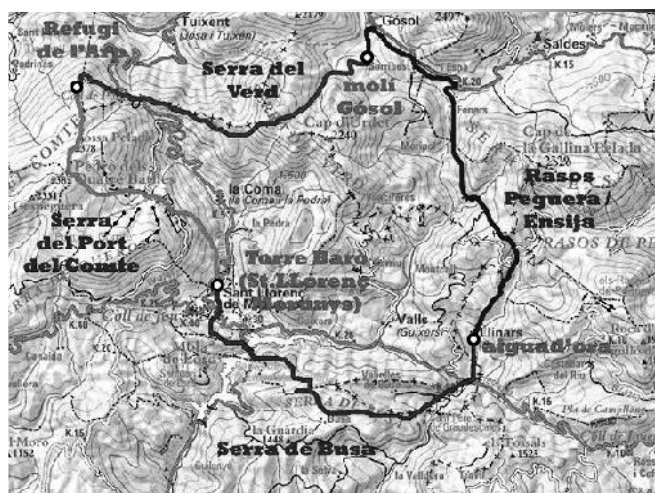
Parts del nostre cos (peus, bessons, espatlles, abductors...) es manifesten contra nosaltres com a conseqüència de la decisió de continuar caminant. Tot i comunicar-los pels altaveus que no farem un pas enrere, finalment es requereix la intervenció de la brigada «xiruques» per fer-los complir l'ordre. Sortim del refugi a les 8.45 h i decidim encarar l'últim dia de ruta amb calma. Comencem pujant per una llarga canal que fa la funció de tallafocs, que desemboca en un camí de raquetes de l'estació d'esquí nòrdic Tuixén-La Vansa. Com si res, arribem a la Tossa Pelada (2.379 m) i després, seguint la serra del Port del Comte, tam-

bé passem pel Pedró dels Quatre Batlles (2.384m), que és el cim més alt del Solsonès.

A continuació, comencem a davallar pel portell del Llop fins arribar a una pista que ens porta a l'estació d'esquí del Port del Comte. A falta d'esquís, tampoc hi ha neu, llisquem com a veritables professionals fins arribar al pàrquing de l'estació. Seguim un tros de carretera abans de girar cap al marge esquerre, on les marques ens endinsen cap a un camí de pronunciada densitat boscosa que condueix a Sant Llorenç de Morunys. Realment ja ho tenim això. Veiem el poble i l'embarcament en tot moment. Pel camí passem per l'ermita de Santa Magdalena de Traginers (s. XI-XII). Finalment, arribem al càmping a les 17.30 h.

1. *Scarface*, De Palma, B i Stone, O.
(pel·lícula del 1983)

2. rutacaracremada.com

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 7 de setembre de 2015

- Altes: cap
- Baixes: Xavier Hurtado (1123)
 - Es preveu que la publicació del nou llibre *I tu què feies l'any 1964?* representarà un cost d'uns 1.300 euros per a la SEAS, tenint en compte el cost de 18 euros que pagaran els qui demanin un exemplar.
 - Durant la reunió de Junta, s'ha debatut la decepció per la baixa subvenció rebuda des de l'Ajuntament en relació a la que esperàvem per a la Trailwalker Girona-2015, la qual ha estat de 858 euros en lloc de la que esperàvem, de 2.000. Això tindrà impacte en els nostres comptes anuals perquè la nostra Secció ha acabat posant força més diners dels previstos en aquest tema.
 - Es comenta l'èxit de participació en la travessa de juliol del port de Vielha, amb 51 assistents i uns números positius en el balanç final.
 - L'organització de la Caminada està tenint enguany un problema addicional en haver de modificar l'itinerari preparat per decisió del Consorci de Collserola, que vol que se segueixin exclusivament camins considerats aptes per a fer caminades segons el seu criteri i amb la finalitat de restringir el màxim possible la massificació en segons quins indrets del Parc de Collserola.
 - Com fa sempre, es comenten extensament els detalls previs a la celebració del Concurs Fotogràfic i del sopar de motxilla.
 - Amb motiu de la celebració dels 150 anys de la primera ascensió al Cerví, es decideix intentar endegar un acte de caire audiovisual en un futur immediat,

possiblement dins del programa d'audiovisuals.

Reunió del 5 d'octubre de 2015

- Altes: Marsi Silva Torres (1138) i Maria Rosa Mohedano Martí (1139)
- Baixes: Mercè Masgoret (1118)
 - La participació en el Concurs Fotogràfic ha estat més baixa del previst amb un total de 20 concursants amb 64 fotos.
 - El mateix ha passat amb la Caminada Popular per Collserola amb una participació de 136 caminadors, essent la més baixa de les 18 edicions precedents. En ella s'ha posat en marxa la inscripció a través d'internet, si bé en el mateix dia, i al Pati del Roure ho han fet 71 persones.
 - Es dona a conèixer el saldo negatiu final de la Trailwalker Girona-2015 que ha estat de 1.125,49 euros.
 - Valorem positivament el darrer sopar de motxilla amb 98 assistents.

US DESITGEM UNES BONES FESTES

El Pessebre de la SEAS de 2015, fet per Joan Gómez, serà col·locat al tossal de la Torreta del Montsec de Rúbies (1.676 m), a cavall de la Noguera i el Pallars Jussà.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 82. No. 321

Taula de redacció — Leonci Canals, Daniel Cardona, Ferran de la Fuente,
Maria Garcia, Jordi Gironès i Agustí Revilla.
Autoedició — Jordi Gironès i Leonci Canals
Tramesa — Elisabeth Bart
Disseny — Toni Royo
Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern
Impressió — NB Comunicacions, S.C.C.L.

ÍNDEX

- Portada** — Sant Pere de Graudescales
02 — Calendari
03 — Núria i les tantes valls: El pic de l'Infern, per Martí Orriols Camps
06 — Sopar de motxilla i concurs fotogràfic 2015
10 — Ruta del Caracremada, un dels últims maquis catalans, per Núria Aceitón, Joan i Bernat Cardona.
15 — Informació de la SEAS

*Tret de sortida del cicle dedicat a les plantes medicinals.
Excursió de la Coma a Tuixén el 20 de setembre de 2015.
Foto Leonci Canals*

SEAS, entitat esportiva núm. A01824

Butlletí de la SEAS

Núm.321 Novembre/Desembre 2015